

СИСТЕМА ВИХОВНОЇ РОБОТИ

КЛАСНОГО КЕРІВНИКА

У 10-11 КЛАСАХ ПРОФІЛЮ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Психологія –
школі

У статті узагальнено систему виховної роботи класного керівника в умовах профільного навчання.

Ключові слова: виховання, виховна робота, робота класного керівника, профільне навчання.

Успішно навчати, розвивати та виховувати учня, спонукати його до активної пізнавальної діяльності можна лише тоді, коли він під час співпраці з учителем переживає миті радості, здивування, захоплення, коли розуміє, що вивчення конкретного навчального матеріалу знадобиться йому в майбутньому.

Як класний керівник 10-го класу профілю іноземної філології я працюю над проблемою «Метод проектів як засіб креативного виховання компетентної особистості», втілюючи її через авторську модель системи виховної роботи «Шлях до успіху», метою якої є виховання гармонійно розвиненої особистості, здатної досягнути значного успіху у житті (див. схему б).

Також я здійснюю творчий підхід до планування виховної системи, яка реалізується на діагностико-аналітичній основі із залученням учнів, батьків, практичного психолога, соціального педагога, вчителів-предметників.

Найбільш ефективним у роботі класного керівника у старшій школі вважаю проектний метод, який забезпечує креативне виховання компетентної особистості, активізацію самостійної, пізнавальної, наукової, творчої діяльності учнів. Адже реалізація жодної із сучасних виховних технологій (педагогічної підтримки, педагогіки співробітництва, створення ситуації успіху, групової творчості,

УДК 37.091.12.011.
3-051:81'243

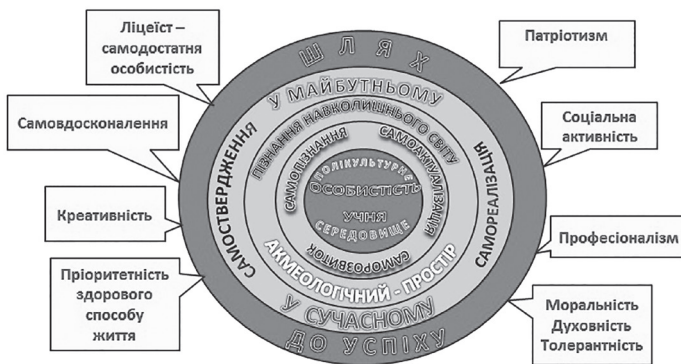

Наталія ПШУК
Учитель
англійської мови
Кам'янець-Подільського
лицею, заслужений
учитель України

Директор школи, лицею, гімназії № 1-2 2017

Схема б

СТРУКТУРНО-ЛОГІЧНА МОДЕЛЬ «Шлях до успіху»
виховної системи 10-го класу Кам'янець-Подільського лицю

формування творчої особистості) неможлива без методу проєктів.

У співпраці з учнями розроблено чимало цікавих практико-орієнтованих проєктів: серія книжок учителя-наставника у семи томах «Просто від мене»; альбом-презентація «Музей толерантності»; дайджест «Лікейський сад» від учителів та учнів профілю іноземної філології (2 випуски); Міжнародні конференції для представників країн Євросоюзу «Майбутнє України і ми, молода генерація», «Від мрії до реальності – три роки» та інші.

Виховна система, яка створювалася в процесі роботи, постійно вдосконалюється завдяки творчому пошуку у співпраці з учнями та батьками. Результатом виховної діяльності є найвищі місця в ліцейському рейтингу класних колективів.

Ми живемо у неспокійний час – час великих роздумів, сподівань, змін цінностей, пріоритетів. У плінності життя постійно постає запитання: «Якими будуть наші діти, спостерігаючи, що відбувається навколо, – добрими чи жорстокими, чуйними чи байдужими, співчутливими, милосердними чи егоїстичними прагматиками?» На думку спадають слова німецького педагога А. Дистервега: «Ідея, якій служить учитель, полягає в насадженні моралі людському роду». Це дійсно так. Адже від того, які орієнтири у формуванні та становленні особистості будуть використовуватися вчителем, залежить, якою людиною стане кожен із учнів, і в результаті – яким буде майбутнє України. «Якщо ми ідемо до знань та при цьому відступаємо від духовності, то ідемо не вперед, а назад», – сказав у свій час Аристотель.

СТИСЛО ПРО ДЕЯКІ ПРОЕКТИ, ВТІЛЕНІ В ЖИТТЯ РАЗОМ

З УЧНЯМИ МОГО КЛАСУ

● Міжнародна конференція «Майбутнє України та ми, молода покоління», присвячена до Дня міста.

Я ХОЧУ ЖИТИ, А НЕ ВИЖИВАТИ

Вітаю всіх! Вітаю моїх дорогих учителів! Вітаю своїх однокласників, друзів зі школи, госте!

Мене звали Катя Гаджук. Мені 16, іде 17-й рік. Я надзвичайно хвилююся зараз, оскільки ніколи не виступала перед такою поважною аудиторією. Мене дуже схвилювала сама тема конференції. Отож, сьогодні я збираюся представити вам свою промову «Не будьте байдужими».

Історія, яку через кілька років вивчатимуть у школах, твориться на наших очах. Вона пишеться пересічними українцями, які живуть поряд, – справжніми патріотами. Дуже важко не стати патріотом, коли нашу рідну, квітучу і родючу землю брутально топчуть чоботи якихось незнайомих військових і руйнують чужі танки. Неможливо стояти осторонь цих подій.

Я хочу жити, а не виживати. Я хочу навчатись, здобувати гідну освіту, а згодом – гідну роботу. Я хочу вільно спілкуватись, а не шепотіти по закутках. Я хочу дивитися, читати, слухати те, що я хочу, а не те, що мені нав'язують. Я хочу насолоджуватися кожним днем, кожною годиною, кожною хвилиною свого життя в цій країні, в якій люди розуміють та поважають один одного.

Доки політики переливають із порожнє, потрібно діяти. Скільки потрібно пролити крові простих людей, щоб відстояти свою незалежність, своє право жити у вільній країні? Виявляється, що не тільки в художній літературі чи трилерах брат може піти на брата з рушницею. Національно-визвольна боротьба – це не просто фраза з підручника історії. Це відбувається зараз через штучно спровоковану ситуацію. Не для того загинули наші герої, щоб зараз ми дозволили розірвати Україну на шматки. Я стверджую, що ми – це сильна, волелюбна, об'єднана нація. Ми можемо згуртуватися для боротьби зі злом. Українське «моя хата з краю» це «I'm a stranger here» англійською. Це не актуально зараз. Англійський вираз «мій дім – моя фортеця» більш актуальний у цей час.

Нам є за що боротися. Нашим батькам тут старіти, нам – жити і розвиватись, а нашим дітям – народжуватися і зростати. Страшно уявити батька, брата з автоматом на полі бою. Але якщо Батьківщина говорить, що це потрібно, вони безсумнівно дадуть відповідь, що готові. Увесь світ схвилюваний цими подіями. Український «SOS» почутий. Тим не менш, ніхто не допоможе, ніхто не відправить своїх солдатів на смерть заради чужої країни, поки ми будемо сидіти і нічого не робити.

Ми, діти, не можемо взяти зброю і йти на барикади. Ми можемо вийти на мирну акцію протесту.

Мої учні не могли залишитись осторонь подій в Україні взимку та навесні 2014 року. Вони першими здійснили спробу висловити власну думку у формі промови. Фінальну риску в цій роботі підвела міжнародна конференція 17.05.2014 р., присвячена Дню міста, на якій кожен із 15 учасників виступив з власною промовою англійською та українською мовами.

Вашій увазі пропоную текст однієї з промов учасників міжнародної конференції під назвою «The Future Of Ukraine and We, the Young Generation», які рекомендую також прослухати та подивитися у відеопрезентації на YouTube за посиланням – Future of Ukraine & We, the Young Generation, 17.05.2014 (див. вірз).

● **Учнівський національно-патріотичний проект-акція «Ми сильні нашою любов'ю до України».**

13 березня 2015 року в Кам'янець-Подільському лицейі відбувся проект «Дякуємо нашим захисникам». Учні створили панно з фотографіями батьків учнів лицейу та кам'янчан, які захищають цілісність і незалежність України. Поруч з панно знаходилася ваза з пролісками – символом відродження. У холі лицейу звучали пісні «Скрябіна», «Океану Ельзи», а лицеїсти підспівували під час перерв.

Найцікавішим було панно під назвою «Стіна побажань воїнам АТО». Це довга широка паперова стрічка, на якій учні, вчителі лицейу під час перерв писали свої побажання нашим героям.

Усі хотіли зробити свій допис, щоб 18 березня 2015 р. батько учениці 12 групи, який вирушав на схід України, передав це панно захисникам Вітчизни. Лицеїсти були впевнені: наші герої відчують тепло дитячих сердець. Миру нам усім! **Добра нам усім! Слава Україні! Героям слава!**

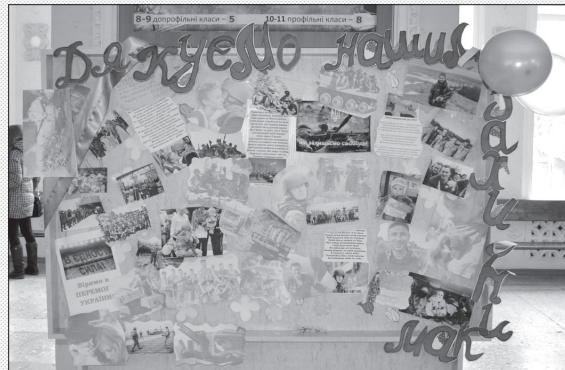
сту проти війни. Ми можемо звернутись із закликом «Не будьте байдужими!». І я можу сказати знов і знов: «Не будьте байдужими! Не будьте байдужими!».

Знаєте, наша країна не буде на колінах, поки український дух живе в кожному з нас. Цей дух таки живе в нас. І пам'ятаймо тих людей, які забули, що таке страх, які боролись і продовжують боротись за свободу. Свободу для себе, своєї сім'ї та всіх, хто живе в Україні.

Ми, діти, не хочемо, щоб убивали наших батьків, братів чи сестер. Ми хочемо вчитися, пізнавати багато цікавих речей, співати, товаришувати, подорожувати пішки або автостопом, плавати в нашому Чорному морі, відпочивати у нашому таборі «Артек».

**Ми хочемо бути щасливими.
У нас є право бути щасливими.
І я впевнена, що ми будемо щасливими.**

**Слава Героям, слава Україні.
Боже, благослови Україну!»**

● Учнівський проект «Здоровій спині – так! Сколіозу – ні!»

Не важливо, чи будеш ти кращим,
ніж хтось.

Важливо, чи будеш ти кращим,
ніж учора.

Ян Корчак

Справді, щасливою людиною, яка не знає меж своїх можливостей, може стати лише здорова тілом і духом особистість.

Учнівський проект учнів 22 групи (10 класу) Кам'янець-Подільського ліцею – практико-орієнтований шлях

Мої учні у дрес-коді ліцеїста

Наталья Пищук

Система воспитательной работы классного руководителя в 10–11 классах профиля иностранной филологии

В статье обобщена система воспитательной работы классного руководителя в условиях профильного обучения.

Ключевые слова: воспитание, воспитательная работа, работа классного руководителя, профильное обучение.

Natalia Pishchuk

System of educational work of the class teacher in 10–11th forms with foreign languages profile

This article summarizes the educational system of class leader in terms of profile education.

Keywords: education, educational work, the work of the class teacher, specialized education.

до філософії здорового способу життя. Двічі на місяць мої учні долають цей шлях разом зі мною. Місце проведення проекту – медичний центр лікаря

Бубновського «КІНЕЗІС» (м. Кам'янець-Подільський, вул. Князів Коріатовичів, 25). «Кінезіс» – це центр лікування та профілактики захворювань хребта, м'язів та суглобів.

● Чи потрібна шкільна форма?

Чи потрібна шкільна форма? Адже тоді всі однакові, а кожен прагне бути індивідуальністю. Я вважаю, що шкільна форма потрібна. Індивідуальний стиль кожного – це важливо, так, але коли школа має свій дрес-код, це виглядає престижно.

Дехто сприймає одноманітні жакети і спідниці як спробу придушити індивідуальність дитини, приєднати її до сірої маси. Саме тому цікаво було дізнатися у батьків і дітей, чи вважають вони, що шкільна форма вирішить проблему соціальної нерівності серед дітей, або ж чи вірять вони у те, що форма «порушить» індивідуальність, а головне – чи подобається учням запропонований «спецодег»?

Учителі вважають, що шкільна форма потрібна для того, щоб учні відчували себе комфортно поміж однокласників. По-перше, одяг не відволікає від занять, адже яскраві кольори привертають до себе увагу, по-друге, форма вчить бути більш організованим, вона зобов'язує. А тому потрібно, щоб шкільний одяг був і гарним, і зручним.

Чим вищий статус навчального закладу – тим серйозніші вимоги до зовнішнього вигляду учнів. У Кам'янець-Подільському ліцеї дотримують спеціального дрес-коду. Кожен клас має свою краватку, яка його ідентифікує.